

NENÍ ŽÁDNÁ SEVERNÍ VARIANTA

V posledních týdnech běžela ve sdělovacích prostředcích v souvislosti s projednáváním dokumentace k územnímu řízení intenzivní kampaň za prosazení jiné (severní varianty silničního okruhu v úseku Ruzyně - Březiněves).

Smečka mediálních prostitutek, bez sebemenší snahy o technické a provozní pochopení funkce okruhu, zato zvyklá bez sebemenšího studu ostouzet veřejné osobnosti, které ve veřejném zájmu o pokračování stavby silničního okruhu usilují, znovu veřejnost obelhává zcela iracionálními argumenty.

Několika stovkám odpůrců (dlužno říci, že velmi aktivních) naslouchají jako božstvu a dalekosáhle je citují, aniž se sebemeně pokusí odhalit pohnutky lídrů těchto aktivistů. Přitom by, pokud by překonali vlastní lenost a neschopnost, stačilo zapátrat, kde a jaké nemovitosti tito praporečníci vlastní, jaké s nimi mají plány, kdo je vyplácí, případně proč mají důvod veřejnost vydírat. Možná by se nestačili divit. Kde jsou chrabří investigativci, kteří v jiných případech vysílají i to co neexistuje?

Zůstaňme ale u okruhu. Dovolím si připomenout historii navrhování a projektování této stavby. Nejprve vzpomeňme velmi staré studie a záměry sahající přes období okupace za druhé světové války až hluboko do časů první republiky a zabývající se přemostěním Vltavy v Sedlci včetně příjezdových koridorů na obou předmostích. Byly velmi vážně míněny, ale doba jim nepřála, a tak se ve své době realizace nedočkaly. Návrat přinesla až léta osmdesátá, kdy byl bez informování veřejnosti propracován návrh severozápadního segmentu okruhu od Kopaniny, mezi lesem a Horoměřicemi, mezi Černým Volem a Úněticemi s přemostěním Vltavy u Roztok. Pro Horoměřice, ale i pro další obce varianta smrtelná. Nebylo snadné ji odvrátit a definitivně se to myslím podařilo až někdy v roce 1996, kdy jsem už jako starosta znovu popisoval všechny argumenty nepřijatelnosti a neproveditelnosti.

Ve snaze odvrátit nyní jakýmkoliv způsobem stavbu jižní varianty okruhu, neštití se suchdolští a chaberští aktivisté žádného prostředku ani žádné lži.

Proti všemu protestují, odvolávají se, podávají žaloby, stěžují si na projekt až v Bruselu a snaží se mařit přísun evropských peněz na dopravní stavby.

Jakousi s prstu vycucanou variantu Ss, kterou kdysi vkreslili jako čáru do mapy a kterou dokonce různí z nich umísťují odlišně, staví na roveň dokonale prověřené, vyprojektované variantě J, která je schválena ve všech územních plánech, posouzena z hlediska vlivu na životní prostředí jako proveditelná, její trasa je zajištěna stavební uzávěrou a nyní je aktuálně projednána v územním řízení.

Severní varianta je navrhována do trasy, která už ani není volná, místy už je zástavba jinde je navržena přeložka silnice II/240 a podobně. Také s ní nepočítá žádný územní plán ani obcí, ani kraje. Všechny obce v trase podporují variantu J a proti variantě S velmi tvrdě protestují. Otázka tedy nestojí jestli varianta taková či jiná. Otázka je stavět nebo nestavět. „Žádná severní varianta neexistuje.“

Václav Kášek

(starosta obce Horoměřice a středočeský zastupitel - z horoměřických novin - duben 2008)

